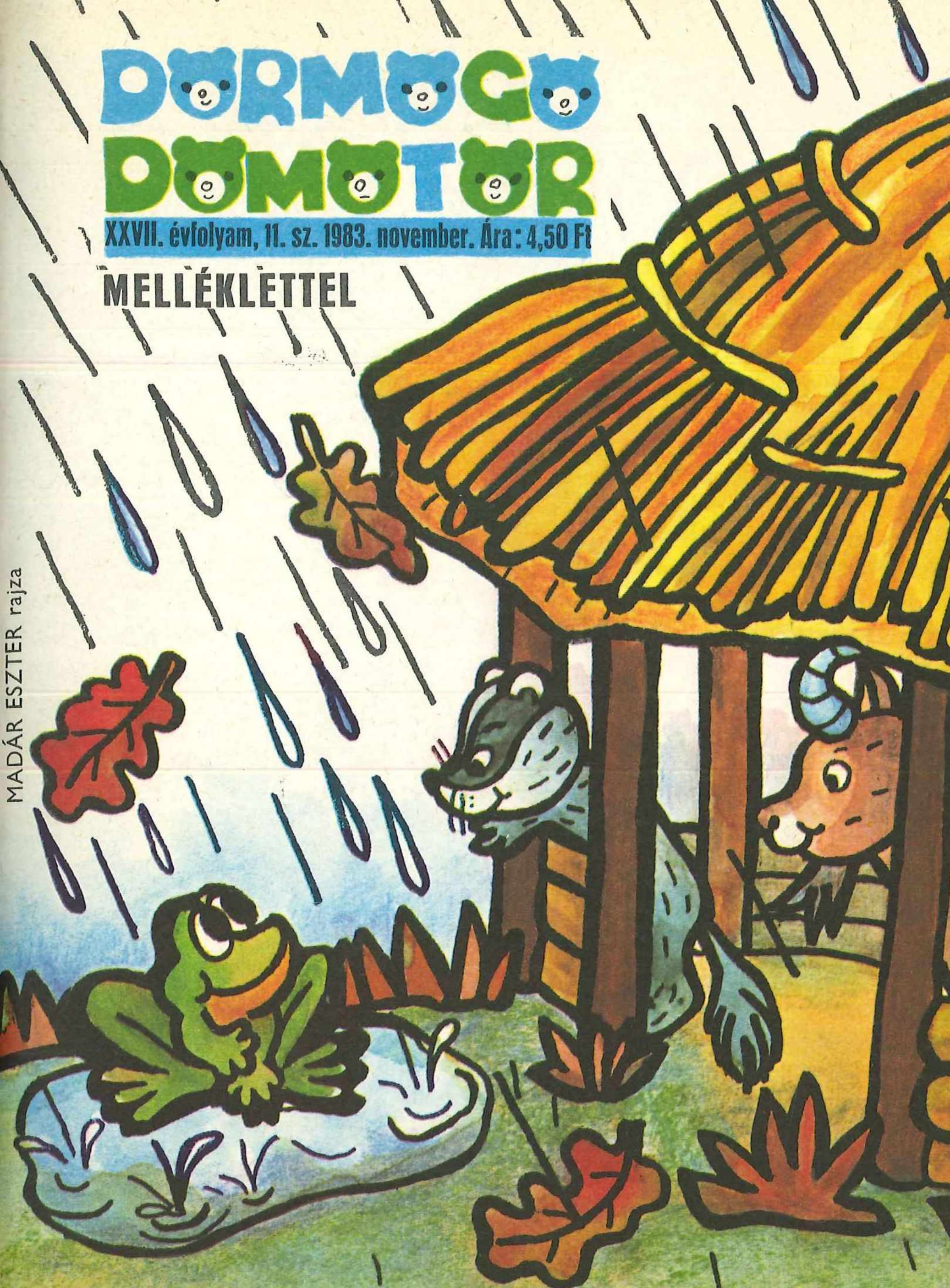


DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
XXVII. évfolyam, 11. sz. 1983. november. Ára: 4,50 Ft
MELLÉKLETTEL
MADÁR ESZTER rajza





# Kedves Gyerekek!

MADÁR ESZTER rajza

Képzeljétek, nagy újság van a Zombori családban! Ikertestvérek születtek: Viola és Nikoletta. A két nagyobb testvér, Péter és Zita nagyon büszke rájuk.

Gyakran hallok tőletek a testvéreitekről. Fekete Lacika például nagyon ügyesen foglalkozik a kistestvérével:

*„Szoktam rajzolni Vikivel. Firkál valamit a papírra, én meg átalakítom valaminek..."*

Akadnak azért gondok is:

*„Viki letapossa a kibújó növényeket, ha nem figyelünk oda.*

*FEKETE LACIKA, Petőfibánya"*

*

*„Örülök Anitának, a kishúgomnak, kézbe is szoktam venni.*

*KONTA ZOLTÁN, Kunbaja"*

Gyerekek!

Sokan kérnek közületek levélben kártyanaptárt. Szívesen küldünk, ha leveletekhez saját nevetekre megcímzett borítékot tesztek. Bélyeg is legyen rajta!

*„Azért mentünk ritkán strandolni, mert nincs kire bízni a kisöcsémet amíg úszunk.*

*KOLLÁR GÁBOR, Dunaegyháza"*

*

*„Testvéremet Dávidnak hívjuk. Sokat segítek az anyukámnak, mert egy kisgyerekkel sok a gond. Dávidtól kérdeztem: szeret-e? Biccentett; láttam.*

*GALAMBOS RÉKA, Besenyszög"*

Néha azt írjátok, jó ha testvéretek van, néha az derül ki, hogy túl sok vele a gond. Mi az igazság? Jó, ha testvére van valakinek, vagy nem? Ezen a bocsok is sokat vitatkoznak. Várjuk a véleményeteket!



*Kihoztuk a kistestvéremet a kórházból!*

*SIMON SZANDRA, 6 éves, Pécs*

A nyár folyamán többször hívtunk benneteket állatkerti sétára. 1472-en vettek részt ebben a játékban. Azt ígértük, hogy aki kétszer vagy többször fogadja el a meghívásunkat, az részt vesz az állatkerti jutalomsorsoláson. Itt a sorsolás eredménye:

Pávatollat nyert: *Liktor Gábor*, Ózd — *Solti Judit*, Budapest — *Tenk Laci*, Székesfehérvár.

A többi nyertes: *Dóbé Sándor, Erős Apolka, Fülöp Levente* és *Ildikó, Győri Vivien, Kiss Eszter, Laczó Edina, Micsonai Mónika, Palotai Hajnalka, Pápai György, Selmeczi Dávid* és *Noémi, Styaszni Gyula, Szabó Gergely, Szabó Zsuzsi, Szirmai Krisztina, Tóth Kálmán*, Budapest — *Kis Réka*, Tiszadob — *Kovács Kristóf*, Monor — *Máté Norbert*, Hatvan — *Papp József*, Cegléd — *Petik Balázs*, Rácalmás — *Sváb Balázs*, Székesfehérvár — *Tátrai Emese* és *Orsolya*, Nyíregyháza. Külön megdicsérjük a *lászlófalvai általános iskolásokat, a jászberényi Gyetvai János Általános Iskola tanulóit* és a tanító néniket, mert kétszer is eljöttek olyan messziről.

A budapesti állatkertben karácsonyi vásár lesz december 9—10—11-én. A nyertesek ott vehetik majd át a nyereményeket ünnepélyes keretek között. Az időpontról levélben értesítjük őket.

*

Szeptemberi rejtvényünket (Keresd a párját!) a szokásosnál kevesebben fejtettétek meg. Csak nem volt nehéz?

A nyertesek: *Balázs Viktória*, Sárvár — *Papella Szilvia*, Sárvár — *Bíró Kincső*, Kaposvár — *Dankó Bertalan*, Budapest — *Győri János*, Sárbogárd — *Horváth Erzsébet*, Mende — *Ihász Kornélia* és *Zoltán*, Dunaföldvár — *Jánosi Ilona*, Tiszadada — *Jónás Zsolt*, Táborfalva — *Katarzsinszky Borbála*, Zalaegerszeg — *Nagy Andrea*, Solt — *Nagy Krisztina*, Abasár — *Ölbey Aurélia*, Kisvárda — *Sáfrán Lívia*, Győr — *Subicz Zsuzsanna*, Örményes — *Szabó Edina*, Kék — *Szegvári Krisztina* és *Marianna*, Földeák — *Turcsi Péter*, Csabrendek — *Varga Ilona*, Törökszentmiklós.

LEV TOLSZTOJ:

# Mese az éneklő fáról

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy gazdag ember. Volt neki egy lánya, meg egy fia. Nagyon gazdag volt ez az ember, de minden pénzét szétosztogatta a szegények között, és egy kis házikóban éldegélt. Volt egy lova, egy tehene és néhány nélkülözhetetlen holmija, amire a családjának szüksége volt. Meghalt ez az ember. Azt mondja a fia, meg a lánya:

— Miért élünk úgy, mint a koldusok!? Hiszen temérdek a pénzünk!

És fehér lovakból négyes fogatot vettek. A sörényük olyan hosszú volt, hogy a földet seperte; pompás paripák voltak, erősek és gyorsak. A testvérek csodálatos palotát építettek maguknak, a mennyezet mindenütt üvegből volt, fölötte víz, abban meg halak úszkáltak. Egyszer betért hozzájuk egy vándorló asszony és így szólt:

— Hát bizony, nagyon szép itt nálatok minden, csak az egy éneklő fa hiányzik még.

Kérdik tőle:

— Milyen az az éneklő fa?

— Az olyan, hogy csak áll, az ágait széttárja és sok-sok hangon a világ legszebb énekeit dalolja csengve-bongva.

Elment és ők ketten nyugtalanok lettek. Nem örültek már az üvegmennyezetnek, a remek paripáknak, a kincseiknek, egyedül csak az éneklő fára áhítoztak. Egyszer aztán búcsút is vett a fivér a húgától és elindult, hogy megkeresse az éneklő fát. Az odavezető utat nem ismerte, csak úgy találomra indult neki. Találkozott útközben egy kiszáradt szájú vénséges vén öregasszonnyal, aki jelekkel a tudomására adta, hogy inni kér. Hozott neki a fivér vizet. Ekkor megkérdezte tőle az öreganyó, hogy merre tart. El is mondta. Erre adott neki az anyó egy gombolyagot és így szólt:

— Gurítsd el ezt a gombolyagot, és arra menj, amerre vezet! Hegy lábához érsz majd. Amikor aztán fölfelé mászol, akkor hátulról kiabálni fognak félelmetesen, de te, a világ minden kincséért, meg ne fordulj! Mert akkor rettenetes dolog történik veled!

Megköszönte a tanácsot a fivér, a kezébe vette a gombolyagot, elgurította és ment a nyomában. Odaér a hegyhez, hát látja ám, hogy mindenhol csak kőoszlopok meredeznek, az egyik sudár, a másik tömzsi. A háta mögött oroszlánüvöltést, nagy lármát hall, a nevét kiáltozzák, de nem fordul arra, míg csak azt nem hallja:

— Milyen gyáva legény, megfordulni is fél!

Ekkor hátranézett és rögvest kőoszloppá változott.

A húga meg csak egyre várja. Egy hónapig,



kettőig, majd ő is fölkerekedik, lóra ül és utána indul. Csak viszi, viszi a ló. Egyszer egy barlanghoz ér, benne vénséges vén öregember gunnyaszt, a bajusza olyan hosszúra nőtt, hogy beszőtte a száját, meg se tudott szólalni, nem tudott enni, a szemöldöke meg olyan bozontos volt, hogy nem látott ki alóla. A leány levágta az öreg bajuszát, megnyírta a szemöldökét és megitatta. Megkérdi a lánytól az öregapó, hogy merre tart. Elmesélte neki a leány, hogy a bátyját keresi, aki elment az éneklő fa után és nincs hír felőle. Azt mondja az öregapó:

— Fogd csak ezt a gurigát, hajítsd el és kövesd! Hegyhez vezet el, a hegyen sok kőoszlopot látsz. Ezek mind emberek, köztük van a bátyád is. Indulj föl a hegyre! Közben



ÁKOSY ANIKÓ rajzai

majd szólongatnak, ijesztgetnek, de vissza ne nézz! Ha megfordulsz, véged: te is oszloppá változol, mint a többi oszlop-ember. A hegyen megtalálod az éneklő fát. Fogd és vidd oda minden egyes oszlophoz, akkor újból emberré válnak a kövek.

Megköszönte szépen a lány a tanácsot, elindult a guriga nyomában, oda is ért a hegyhez, meg is látta az oszlopokat. Bátran, egyenesen tartott fölfelé. Hirtelen oroszlánbőgést, kiabálást hall. Valaki még azt is kiáltja:

— Milyen gyáva, nem mer visszanézni!

De nem fordult arra, csak ment egyenesen előre. Fölért a csúcsra és meglátta a kis fát. Csodálatosan zengett. Megragadta — nem volt valami nagy —, és indult vele lefelé. Az oszlopok pedig sorra emberré váltak, megelevenedtek, amint meghallották a fa énekét. Megpillantotta a bátyját is! Azt mondta a lány ott mindenki előtt:

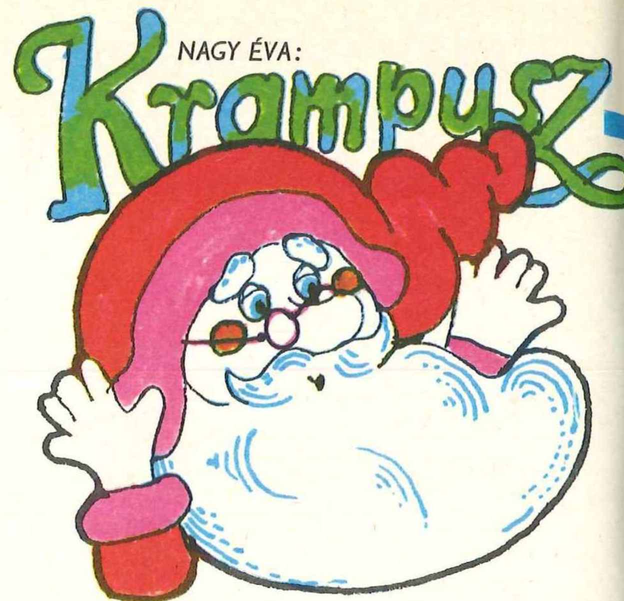
— Ez a fa volt az oka mindnyájunk szerencsétlenségének! El kell törni és félre kell dobni!

Mindenki tiltakozott, hogy nem szabad tönkretenni ilyen csuda dolgot. De volt ott egy legény, aki egyetértett vele és széttörte a fát. A lány megszerette ezt a legényt és feleségül ment hozzá. Fivére gazdag, úszkáló halakkal díszes mennyezetű, drága palotájából kis házikóba költözött, mint hajdan az édesapja is, segítette a szegényeket, és békében élt, míg meg nem halt.

*Fordította: BENYÓ MARIANNA*

NAGY ÉVA:

# Krampusz-



Télapó már hosszú hetek óta készülődött. Nemsokára itt az ideje, hogy útra keljen, s elvigye ajándékait a gyerekeknek: kis csomagot, nagy csomagot — kinek-kinek érdeme szerint.

— Ha esik a hó, szánkóval megyek — határozta el —, nem szeretek teherautóval járni. A szánon csengők vannak, a teherautón pedig csak közönséges duda. Azt sem használhatom kedvemre a városban — morgolódott. — Az ám! De hol vannak a krampuszaim? — riadt fel gondolataiból Télapó. — Reggel óta nem láttam őket.

Nem csoda, mert a krampuszok eltűntek. Télapó házának legeldugottabb zugában krampusz-szépségversenyt rendeztek. Dirr, Durr és Darr — így hívták a három krampuszgyereket — alaposan összeturkálták a szekrényeket: mit is vehetnének magukra, amitől szebbek lennének a másik kettőnél?

# szépségverseny

Mikor már mindegyik elég szép maskarát talált, veszekedni kezdtek: ki is a legszebb, kinek a jelmeze a legpompásabb?

— Az enyém! — mondta Dirr.

— Az enyém! — erősködött Durr.

— Az enyém! — kiabálta Darr.

Egyre nekibuzdultabban bizonygatták a maguk igazát. Dirr elvörösödött a méregtől:

— Hát nem látjátok be, hogy én vagyok a legszebb? — mondta, azzal nagyot lökött Darron. Az nekiesett Durrnak. Durr nyomban megcibálta Darr farkát. No, Darrnak sem kellett egyéb, kezébe kapta Dirr jobb fülét! Pillanatok alatt a földön hevertek mindhárman. Püfölték egymást és kiabáltak. Így aztán Télapónak nem kellett sokáig keresnie a krampuszait. Csak ment egyenesen a hangok irányába. A hátsó szoba ajtajában megállt. Megdörzsölte a szemét, mint aki nem jól lát. A földön egy piszkos, szakadt, piros-fekete gombolyag hempergett, időnként előtűnt belőle egy-egy ismerős kéz, fej vagy láb.



KOLTAI ÉVA rajzai

— Dirr, Durr, Darr! — kiáltotta el magát Télapó. — Azonnal hagyjátok abba!

A gombolyag elcsendesedett és három felé esett.

— Mit csináltok itt?! — mennydörgött rájuk.

— Mi csak szépségversenyt játszottunk — lihegte Durr.

Télapó végignézett a díszes társaságon. Dirr képén vérző karcolás, fején dudor. Durrnak az orra vérzik, Darr kék karikákat visel a szeme alatt. Ruha pedig csak itt-ott lötyög rajtuk, tépett cafatokban.

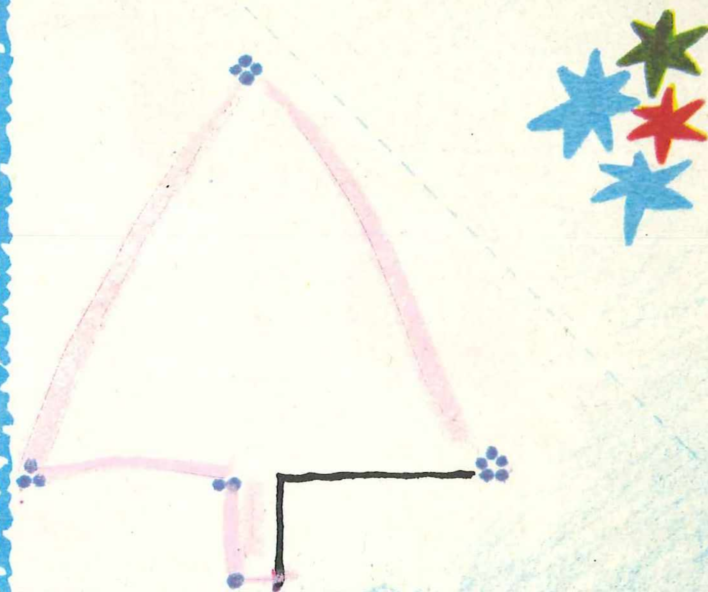
— Télapó, döntsd el, melyikünk a legszebb — hadarta izgatottan Darr —, az menjen veled a gyerekekhez!

Az öreg nem bírta megállni, hogy a bajsza alatt el ne mosolyodjon.

— Nézzétek meg magatokat a tükörben! — válaszolta. A három krampusz elviharzott, de hamarosan lógó orral tértek vissza.

— Remélem, belátjátok, hogy így egyikőtök sem jöhet velem — mondta Télapó. — Pedig el akartam vinni mindhármatokat. Most pedig rakjatok rendet, szedtevette! — Azzal otthagyta őket.

De mielőtt elindult a gyerekekhez, mégiscsak tett mindegyik krampusza ágyára egy-egy mikuláscsomagot. Hadd vigasztalódjanak egy kicsit!



## Melyik fát szeretik a legjobban a gyerekek?

**Megtudod, ha összekötöd a pontcsoportokat egy vonallal. A legkevesebb ponttól indulj el, és mindig arra haladj, amerre eggyel több pontot látsz! Színezd ki, amit rajzoltál!**

**Most hajtsd be a lap felső csücskét a szaggatott vonal mentén! Díszítsd a saját rajzodat is kedved szerint! Több hasonló fát is rajzolhatsz, most már a pontok segítsége nélkül.**

K. M.



# LAPOK DÖRMÖGÖÉK SZAKÁCSKÖNYVÉBŐL

## Kincsesládánk titkai



A mackóbarlangban már megkezdődött a karácsonyi készülődés. A mackók ajándékokat készítenek, csomagolnak, de a legszívesebben süti-sütéssel foglalkoznak. És mint afféle medvék, a mézeset szeretik a legjobban. Úgy formázzák a tésztát, mint ahogy a

*Így készül*

*a mézeskalács tészta:*

Gyúrjatok össze
80 dkg lisztet,
35 dkg cukrot,
14 dkg mézet,
3 dkg vajat vagy margarint,
1 tojást,
1 kiskanál fahajat,
1 kiskanál szegfűszeget,
1 kiskanál szódabikarbónát,
2 dl vizet.

A tészta legalább 4 órán át pihenjen. Az elkészített formákat **világosra** kell sütni.





A fenyőfát a karácsonyi asztal díszítésére szánták a mackók. Boltban vásárolt, virág alakú pirított tésztából tettek rá füzért.





*Az ötleteket KOLTAI ÉVA súgta Dörmögőéknek.*





gyurmafigurákat szokás, de micsoda illata van! Összefut a mackók szájában a nyál! Egyelőre megállják torkoskodás nélkül, hiszen kell a mézeskalács a karácsonyfára, az ünnepi asztalra dísznek, és kell belőle az ajándékcsomag szépítésére is.



Került a virágokból a csigára meg a halra is. Ti használhattok ezen kívül még színes gyöngycukrot, mandulát, diót vagy narancshéjat.

KOLTAI ÉVA rajzai és fotói




# Új Dörmi kifestő!



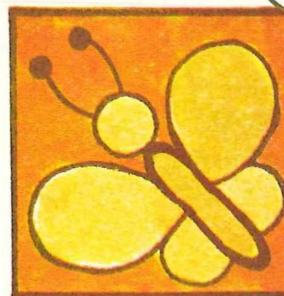
A bocsok — Berci, Marci és Bori — nagyon várják már a téli meglepetések idejét. Egy esős délutánon bebújtak a barlang mélyébe, és elkészítették ezt a Télapót. Titkot rejtegető zsebet is varrtak neki. Csak azt nem tudták eldönteni, hogy kinek ajándékozzák alkotásukat. Azt javasoltam, sorsoljuk ki azok között, akik elkészítik a legújabb Dörmi kifestőben található feladatot. Tetszett nekik az ötlet. — Ez legyen a főnyeremény! — mondták, és ebben meg is egyeztünk.

Te sem késtél el! Az újságárusoknál még kapható a MIT HOZTÁL TÉLAPÓ? című kifestő. Hátoldalán társasjátékot is találhatsz. Készítsd el hozzá ezt a dobókockát!

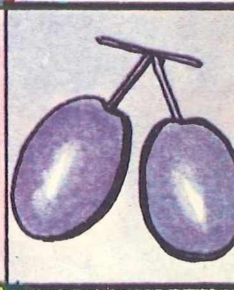
M. E.

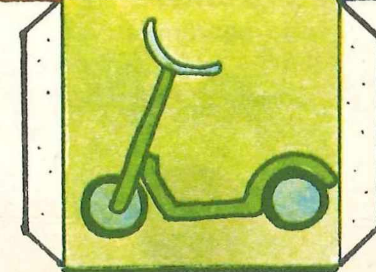












MADÁR ESZTER rajzai

# KI KOPOG?



Napok óta senki sem kopogtat
a szőnyeg-óvoda ajtaján. Pedig figyelünk
és várunk. Néha már-már halljuk is:

KOP-KOP-KOP!

— de azután semmi sem történik.
Úgy látszik, minden barátunk talált
valami jó elfoglaltságot magának:

Béka Réka valószínűleg elaludt,
Csorbóka a nyáron eltett virágport
dézsmálja,
Márta néni kötöget,
Nyugdíjas Gőzmozdony apó olvas
és pöfékel,
Zöld Kavics régi emlékeken mereng,
Ádám bátyó talán az avart égeti.
És Dédike, a szőnyeg-óvoda dédmamája?
Vajon ő mit csinál?

Talán a kiskertben kapálgat?
Talán a karosszékben bóbiskol?
Talán bennünket vár...



— Tudjátok mit? — mondta Levente Péter —
látogassuk meg Dédikét!

## ÉLJEN! ÉLJEN!

— kiabáltuk.

## LÁTOGASSUK MEG DÉDIKÉT!

Először egy levelet fogalmaztunk,
amit Péter írt meg:

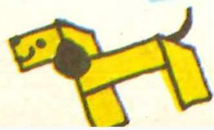
Kedves Dédike!
Reméljük, jól vagy.
Nagyon hiányzol,
ezért elhatároztuk,
hogy meglátogatunk.
Szeretnénk, ha me-
sélnél valami szépet.
Írd meg, hogy
mikor mehetünk
hozzád!
Szeretettel:
ILDIKÓ, PÉTER, és
az óvodások

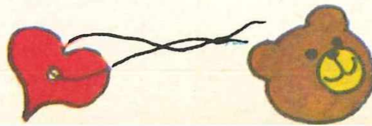
A hűvös novemberi szélre bízt...
— Sürgős! Amíg a válaszra vártunk, meg...



Kati eltörölgeti az edényeket. Csaba ...
Péter és Áron vizet hoz az artézi kútról. D...
rak az újságok között, a többiek ...









a levelet. Sokáig kiabáltunk utána:
széltük, hogy ki mit csinál majd Dédikénél.

lnegy a boltba kenyérért és tejért.
ka és én söpörni fogunk, Zsolt rendet
dig az ebédnél kuktáskodnak.

Mire mindezt végiggondoltuk,
meg is érkezett az öreges betűkkel írt válasz:

Édes Lelkecskéim!
Dióval és mézzel
várlak benneteket, csak
gyertek, amikor jólesik.
Ebédre zöldborsó-
főzeléket főzök,
tudom, hogy azt
szeretitek.
A mesét sem felej-
tem el!
Szeretettel csókol
mindnyájatokat:
Dédnagymama

Dorka az arcához szorította,
és megpuszilta a levelet:
— Nekiadom a mackós matricámat! — suttogta.
— Én meg a házikós rajzomat! — mondta Gábor.



— Én a papírhajót, amit ma csináltam!
— Én a gyurmalovat! — Én a csillogó
gombot, amit az utcán találtam!
— Én a ragasztott emberkéket!
— Én a könyvjelzőt!



Így indultunk Dédikéhez, ajándékkal
a kezünkben, örömmel és szeretettel
a szívünkben.



Dédike a kapuban várt bennünket.
Mosolygott az arca, a szeme, de még
a szemüvege is.
Szívesen megengedte, hogy
dolgozgassunk a ház körül.

— Én majd nézlek benneteket —,
mondta boldogan, és az ajándékokat
rendezgette.



Később megettük a zöldborsófőzeléket,
majd körbeültük Dédikét, és mézesdiót
rágcsálva hallgattuk a mesét:
„— Egyszer volt, hol nem volt...”

Holnap legyetek ti is Dédike vendégei!



Viszontlátásra, januárban!

Köbrentey Ildikó











STUIBER ZSUZSA rajzai

## Mi áll az ablak alatt?

**Úgy is kérdezhetnénk: kik vagy mik állnak kint, az ablak alatt? Ha kitaláltad, most az egyszer a „falra" rajzolhatsz! Folytasd a rajzot itt, az ablak alatt; tedd láthatóvá a szobában azt, ami a falon túl van! Azután vágd le az egészet az oldal széléről, és küldd el Dörmögőnek!**

K. M.

# A HÁROM KISEGÉR

*Mongol népmese*

Élt egyszer három kisegér. Volt egy darab földjük, akkora, mint egy nyitott tenyér. A télen egy jó maréknyi hó esett rá. Tüstént el is takarították a havat. Találtak a hó alatt egy darabka szalonnát; mint egy borsószem, akkorát!

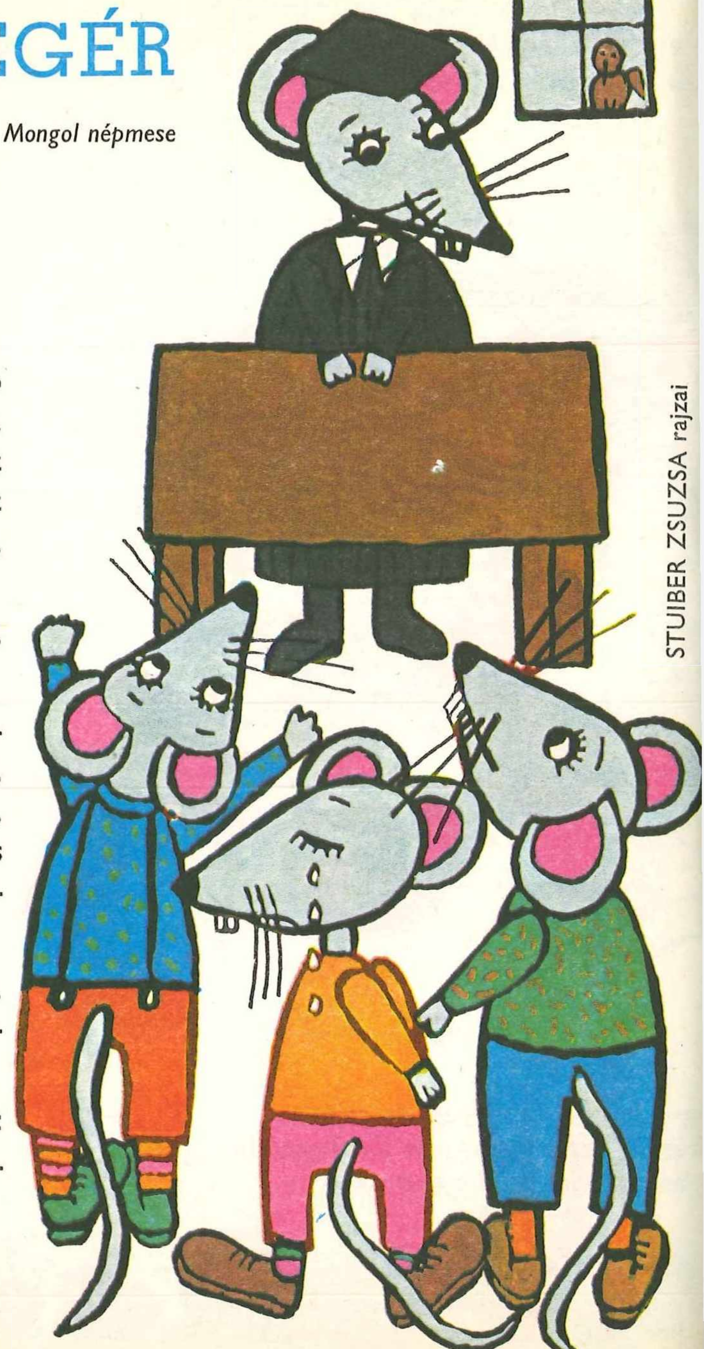
— Jól őrizd meg! — mondta a két idősebb, azzal átadták a kincset a legkisebbnek.

Őrizte az öccs a szalonnát, egyre csak gyönyörködött benne. Megkóstolta egy picit, tovább gyönyörködött. Megint megkóstolta, újra gyönyörködött. Addig-addig kóstolta és csodálta, míg az utolsó morzsácska is elfogyott.

Megharagudott a két idősebb testvér. Összeszidták az öccsüket. Megverték. Bíróság elé cipelték.

Előlépett a legidősebb egér és így szólt:

— Hárman vagyunk testvérek, három kisegér...



STUIBER ZSUZSA rajzai

— Szép nagy család — mondta a bíró.

— Van egy kis földünk, akkora, mint egy nyitott tenyér...

— Tekintélyes gazdaság — vélte a bíró.

— A télen hó esett rá, egy egész marék...

— Jókora halom — bólintott a bíró.

— Hozzáláttunk, hogy eltakarítsuk...

— Derekas munka lehetett — ismerte el a bíró.

— Találtunk a hó alatt egy darab szalonnát; mint egy borsószem, akkorát!

— Valóságos kincs! — mondta a bíró.

— Megbíztuk az öcsénket, őrizze a kincsünket...

— Csakugyan, őr kell a kincsnek — helyeselt a bíró.

— Megette az egészet, az utolsó morzsácskáig...

— Micsoda haspók!

— Megvertük őt!

— Vagy úgy! És most mit kívántok?

— Találjon a hó alatt egy másik szalonnát! Pontosan ugyanekkorát!

A bíró elnevette magát. — Vegyétek vissza akkor a verést is! — békítette a két megsértett fivért. — Azt ajánlom, hogy most már ne bántsátok egymást tovább!

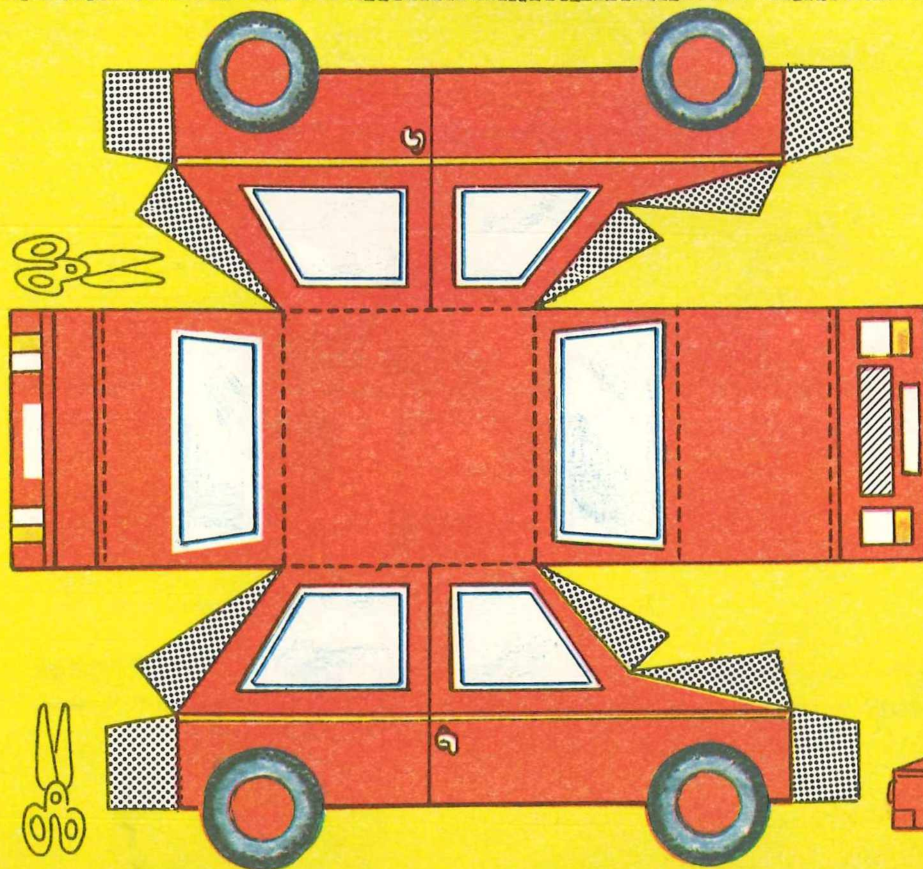
Ez volt az elbocsátó, bölcs bírói tanács.

*Fordította: KUN MAGDA*


A nyirkos, őszi úttesten az autók nehezen fékeznek. Légy óvatos! Csak felnőtt kíséretében járj az utcán, és a játszótéren játssz! Ott biztonságos!

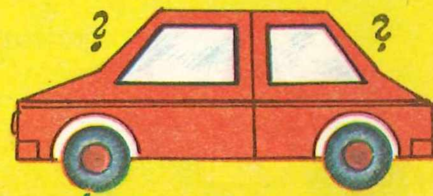






Kérj meg egy felnőttet, hogy másolja át indigóval a kifektetett autót egy rajzlapra, és vágja körül! Színezd ki, és hajtogasd meg a szaggatott vonal mentén! Kend be ragasztóval a pöttyözött területeket, aztán illeszd össze a kocsi részeit! Ilyen autód lesz! Hová ültetnéd Aput, Anyut és Katit? Rajzold az ablakokra a csillagjelüket! Ha elég ügyes vagy, őket is odarajzolhatod a jelük helyett.

*SOLYMOSI XÉNIA rajza*



## *Magasabbra!*

Futkározz társaiddal a játszótéren vagy másutt, a szabad levegőn! Emeljétek jó magasra a térdeteket! Versenyezzetek, ki emeli magasabbra! Később úgy fussatok, hogy a sarkatokat emeljétek magasra! Végül váltogassátok a kétféle futást, s közben erőteljesen mozogjon a karotok is!



SZÁVAY EDIT rajzai



## *Mezei nyuszi*

Guggoljatok le! Tegyétek a kezeteket előre, a szőnyegre, és támaszkodjatok rá! Zárjátok a térdeteket, és ugorjatok páros lábbal a kezetek felé! Így ugrálva „haladjatok” körbe a szőnyeg mentén, mint a nyulacskák!

*EDIT NÉNI*




*WEÖRES SÁNDOR:*

# Tudom én már, mit csinálok

Tudom én már, mit csinálok,
üvegesinasnak állok,
apró tükröket csinálok,
annak örülnek a lányok.

Tudom én már, mit csinálok,
gerencsérinasnak állok,
apró babákat csinálok,
azon nevetnek a lányok.

Tudom én már, mit csinálok,
asztalosinasnak állok,
apró ágyakat csinálok,
abban álmodnak a lányok.




Mi lehet a foglalkozása a képeken látható embereknek? Kiderül, ha elolvasod a mondatokat!

A  **ruhát varr.**

A  **eloltja a tüzet.**

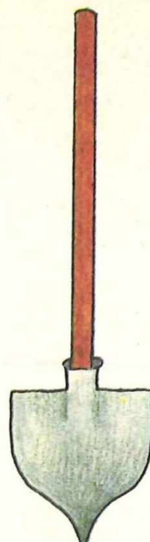
Az 

**gyógyítja a beteget.**

A  **tortát süt.**

A  **képet fest.**

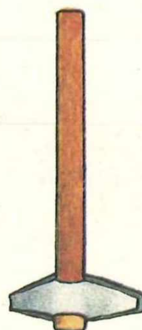
A  **indítja a vonatot.**

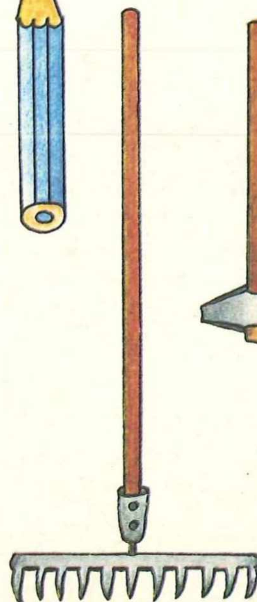








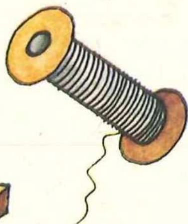
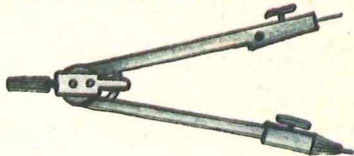
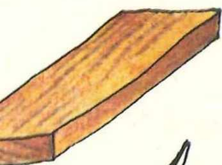
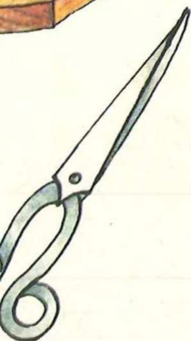
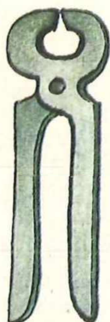
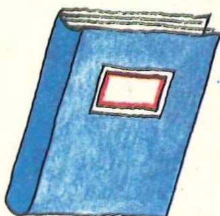
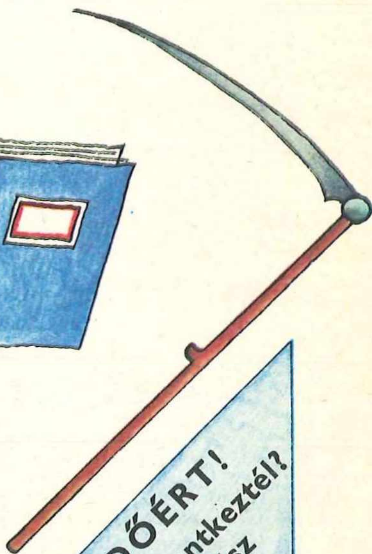



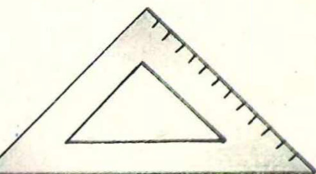




Kerítsd körül az azonos foglalkozáshoz tartozó eszközöket! Minden foglalkozáshoz más-más színű ceruzát válassz!

*Összeállította: KUTINÉ SAHIN TÓTH KATALIN*

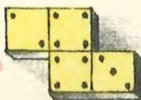












**A KÉK NYAKKENDŐÉRT!**

**Szeretnél kisdobos lenni? Jelentkeztél? Ha igen, meglepetést találsz decemberi számunk mellékletében!**

RÁKOSY ANIKÓ rajzai



GYÁRFÁS ENDRE:

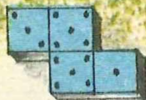
# DÖRMÖGŐÉK JAVÍTGATNAK

— Nézzétek meg a tyúkólat!
— mondja Dörmi a bocsoknak.
— Kidőlt-bedőlt az oldala,
elkorhadt a hátsó fala.
Arra kérlek: legyetek
frissek, gyorsak, ügyesek!
Hogyha megjavítanátok,
igen büszke lennék rátok.

Három mackónk máris pattan,
sürög-forog lankadatlan,
fogót, fűrészt, kalapácsot
úgy forgatnak, mint az ácsok.
A munkát már befejezték,
nem kell más, csak egyetlen léc.

— Honnan vegyük azt a lécet?
— kérdi Bori Berciéket.
— Menjünk el a fatelepre
— ajánlja az egyik medve.
— Jaj, az messze esik innen.
Bandukolni semmi kedvem.
Hosszú az út, fáraszt nagyon.
De támadt egy gondolatom...





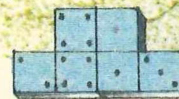
Suttognak, hogy meg ne hallja
Dörmögő, a bocsok apja,
aztán elcammognak végre.
Hová? Csak a kert végébe,
hogy kidöntsék, kifeszítsék
a kerítés egyik lécét.
S mintha mindez rendjén volna,
rászegelik a tyúkólra.

Mikor leszáll az alkonyat,
ólba hajtják a tyúkokat,
s kiderül: egy jérce eltűnt.
— No, ezt bizony kereshetjük!
— Ott bújt át a kerítésen,
ahol a léc volt nemrégen.

Nahát, mire rátalálnak,
három bocsunk úgy elfárad,
mint hogyha a fatelepre
ment volna el serénykedve.

Másnap korán elindulnak,
a telepről lécet hoznak,
s délidőre végre kész,
ép és szép a kerítés.

F. GYŐRFFY ANNA rajzai






# VENDÉGSÉG UTÁN

Nagy örömünk volt, mert vendégek jártak a mackóbarlangban. Messziről jöttek, sok érdekes dolgot meséltek, jól mulattunk együtt. Szeretettel megvendégeltük őket, ágyat is vetettünk nekik, és most sajnáljuk, hogy már el kellett menniük. Berci és Marci gyorsan el akarják rakni az edényeket, az ágyneműt, az elöl maradt élelmiszereket és egyéb holmikat. De még nincs elég gyakorlatuk az ilyesmiben. Segíts nekik! Húzz vonalakat a szanaszét heverő holmik és a helyük között!

Egy dolognak nincs helye, mert a vendégek hozták ajándékba. Keress helyet neki úgy, mintha te kaptad volna! Rajzold le, hol lenne a helye nálatok, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

K. M.



Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.

83.1031 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda, képszerkesztő: Kovács Endre, levelező: Madár Eszter.